

Vitalitat

Ab. Aubert. Ferras
OLOI

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLÍTIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

Tot fent via

Es tan intensa l'ansia renovadora de l'actual generació, que sembla que la impetuositat sia la característica dels moviments socials-polítics, contemporanis.

Tantost surt una orientació solsament esbossada, ja hi ha qui vol portarla a la pràctica tot seguit, sense la deguda preparació y el consegüent estudi.

Esperits inquiets que de tant voler aprofitar el temps, perden el temps canviant de postura contínuament, sense arribar mai a una que s'ha mitjanament estable, no capeixen que les evolucions socials se fan gradualment, fins que han filtrat capa per capa tots els estaments.

Y lo que es cert pels grans canvis que ha sofert la humanitat, també ho es en esferes més petites, en les poblacions per exemple, de manera que sense sortir de casa nostra trovem la confirmació de lo que acabem de dir.

Fa poc temps que VITALITAT ha sortit a la llum, exposant clarament la nostra orientació francament lliberal, manifestant francament el nostre propòsit d'agrupar a tots els homes de bona voluntat que, procedents de diferents camps polítics, coincideixen en la manera de veure els mals olotins y els medis de remeiarlos, sense violències ni precipitacions puerils, ni notes estridents de criatura mal-criada.

Y grat ens es dir que l'opinió dels homes que pensen ab el seu cap, y l'opinió general olotina, fins hi contanthi bona part dels que's creuen ser nostres contraris, ens han fet justícia y regoneixen la conveniència de la nostra actuació.

Mes com en tot lo humà mai manquen aquells esperits inquiets y els protestants irreductibles que tot dientse amics els uns y enemics els altres, son un obstacle y una rémora en lloc d'ajudar ab son esforç, o be desde una rahonada y serena oposició (doncs fins aquesta es molt profitosa), y la llur feina es sempre perturbadora y xorca.

Exemples d'uns y altres en tenim masses dins d'Olot, y si als de nostre camp podríem dirlos que no es lo mateix voler y fer alguna cosa que criticar sense reflexió, quan ens diuen que la nostra acció es mansa, que no som prou radicals, etz., als de l'altre banda'ls diem desde ara que per nosaltres perden el temps y en tot cas a qui fan mal ab les seves estridències es a la seva comunió.

Y diem tot aixó, porque quan s'ha emprés una

via de treball que te de conduirnos a un fi honradament meditat, no hem de perdre el temps en apaigavar les impaciències de uns, ni contestant a les sortides de tó dels qui creuen o semblen creure que la vida te d'esser una baralla perpétua.

No es a barallarnos a lo que hem vingut, sinó a treballar, com a homes, a defensar el nostre dret y a tenir y exposar les nostres idees, y com a olotins, a ajudar ab el nostre treball a qualsevol iniciativa bona per nostra població, surti de nosaltres o dels més contraris en política.

Hem sostingut y ho fem ara y sempre, que no creiem bona cap hegemonia en absolut, y tenim per molt dolenta la que hem tingut de patir en els últims temps, per lo tant forem inseqüents si tots els nostres esforços anessin a implantar la nostra; res d'aixó, la nostra divisa fora, la direcció per qui se la guanyi, la col·laboració per tothom.

Està clar y es de sentit comú, que avans d'empendre una campanya, lo primer que s'imposa es el coneixement del terreny y l'estudi de l'ambient ont un te de moures, y es per aixó que hem hagut de comensar per la crítica de lo que s'ha fet y de lo que calia fer fins ara aquí a Olot, y si d'aquesta'n surt mal parada la actuació dels homes que han volgut acaparar la direcció olotina, no es nostra la culpa, sinó dels que han cregut que dirigir y treballar volia dir solsament manar y no fer res.

Quan se'ns provi que en la nostra crítica hem sigut injustos, quan se'ns demostrí que s'ha fet molt, quan se'ns digui en que consisteixen les millores que han portat a cap els Ajuntaments administratius, o catòlics, o olotins, que han sortit fa molts anys de la mateixa empresa anònima, quan, en fi, se'ns expliqui be porque's dos únics Arcaldes sortits contra l'empresa han fet quelcom de bo que tothom coneix, llavors confessarem nosaltres mateixos que'ns hem equivocat y ab nosaltres la majoria dels olotins que pensen lo mateix, però molts no gosin dirho en veu alta.

Per lo demés, y dirigintnos al confrare catòlic, no passi ansia que'l convidem a cap polèmica, porque ja sabem per experiencia que fora treball y temps perdut, en primer lloc porque nosaltres no sabem de desviar les qüestions y porque per sostenir una polèmica tindríem avans de posarnos d'acort, sobre alguns extrems, per exemple, ens hauria de dir ben clarament a qui representa, si a la bona gent (y en aquest cas explicarnos ben clar que entén per aixó) o al partit carlí, o alguna empresa particular productora de diputats y Ajuntaments, ab *mandato y etiqueta*.

X.

La Caixa d'Estalvis

COMENTANDO (2)

En el n.º 18 de esta Revista, leí con detención el artículo titulado «De Actualidad» pero teniendo en cuenta el principio que sentó la dirección, al abrir tribuna libre para hablar de la Caja de Pensiones, de que todos los artículos, tanto en pró como en contra debiesen ir firmados por sus autores, francamente, sorprendíome que este se ocultase bajo pseudónimo, ya que es una inconsecuencia y contradicción manifiesta con aquel; pero en fin, respetando las causas que lo motivaren, voy á comentar alguno de sus conceptos.

Estoy conforme con la mayoría de los principios, que sienta el articulista, y como él digo que tampoco soy augure, ni quien para hacer un estudio serio y reflexivo como el asunto requiere, y tambien me limitaré á exponer algunas consideraciones, valgan por lo que valieren, sin que tampoco me guste meterme á redentor ni desfacedor de entuertos.

Todos sabeis que recientemente en esta misma Revista, di el alerta protestando de la emigración que está dando á los capitales olotinos la Caja de Pensiones, y a si bien convengo en que lo que está sufriendo este comercio, no haya sido ocasionado unicamente por ella, y hasta el que haya sevido de cabeza de turco para escudarse en ella los banqueros, pero ya que el autor anónimo reconoce

(1) Tribuna lliure.

(2) Insertem íntegre aquest article, no obstant y haver dit verbalment al Sr. Descals que no hi ha tal inconseqüència per part nostre al publicar sense firma un treball que's referia a la Caixa d'Estalvis, titolat «De actualidad».

Obrirem una tribuna lliure en aquest objecte y en aqueixa secció, doncs procurarem donar cabuda a tots els treballs que vinguin firmats. En quant els que van sense firma, el Director se'n fa responsable y per lo tant son treballs de redacció que lo mateix te que sigui l'un com que sigui l'altre el redactor que l'hagi escrit.

Si tant d'empenyo te'l senyor Descals en sapiguer el nom de l'autor de l'article de referencia, fassis càrrec que ha sigut obra del Director.

Y porque no's cregui'l senyor Descals que haguem volgut fer diferencia ab ell al exigirli la firma, ens plau manifestarli que'n tenim algún altre d'article relatiu a lo mateix y que per no volguer son autor suscriurel en públic, ens abstenim d'insertarlo y no'l publicarem.

N. de la R.